

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د مولانا سعید افغانی د سولی او تفاهم، نشراتی ارگان

www.said-afghani.org

آزاده، ټولنیزه، علمی، فرهنگی و نشراتی ارگان

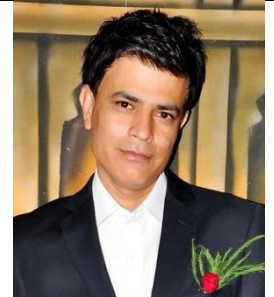

Dr.Said Afghani

د مولانا سعید افغانی: آزاده، ټولنیزه، علمی، فرهنگی او نشراتی ارگان ته بڼه راغلاست!

انجیر محب الرحمن «خطیبی»

د نشرنیته: 9 اپریل 2017 م

قناعت او شکرگذاري

یک شکارچی دوست داشت جهت شکار به جنگل برود . یکروز بعد از بالا شدن به یک کوه خسته شده ، بالای یک سنگ بزرگ نشست تا خستگی خود را رفع کند .
وی گله از پرندگان را نظاره میکرد که گاهی بلند و گاهی پائین در حال پرواز بودند. وی با خود با آواز بلند گفت : « چرا خدا به انسان بال نداده، تا که بتواند پرواز کند ؟ » .
در این زمان زاهد گوشه نشینی که از این محل میگذشت گپ های ویرا شنیده به او گفت:
بیبین تو استدلال میکنی که چرا خدا بتو بال نداده است .
اما اگر بتو بال هم میداد تو باز هم ناراضی میبودی و میگفتی :
« بال من ضعیف است . من نمیتوانم به آسمانها بپریم و بیبینم که در آنجا چه میگردد . » و اگر برایت بال قوی هم بدهد تا که به آسمانها بالا شوی تو باز هم قناعت نکرده میگوی :
« عقل و علم من کار نمیکند که در اینجا چه اتفاق می افتد . » و اگر علم و عقل هم برایت بدهد ، باز هم ناراضی خواهی بود و خواهی گفت که « چرا من فرشته نیستم ؟ » و اگر فرشته هم شوی تو باز قناعت نکرده میپرسی:
چرا خدا رهبری آسمانها را بمن نداده ؟ » و اگر کنترل همه آسمانها را هم برایت بدهد باز قناعت نخواهی کرد . بنابر این هر چیزی که خداوند متعال برای تو عنایت فرموده قناعت کرده و راضی باش آنگاه میتوانی با خدا باشی ...

محب الرحمن «خطیبی»

بازگشت به صفحه اصلی www.said-afghani.org